

یوناما

دفتر هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان
دفتر ارتباطات استراتژیک

اعلامیه مطبوعاتی

www.unamanews.org/dari

افغانستان: نیاز به اصلاحات جهت تأمین عدالت برای زنان قربانی خشونت – گزارش ملل متحد

کابل/ژنیو، ۳۰ حمل ۱۳۹۴ – در گزارش تازه سازمان ملل متحد بر لزوم تقویت دسترسی زنان قربانی خشونت به عدالت در افغانستان تأکید شده است. در این گزارش تصریح شده است، در حالیکه چارچوب حقوقی برای رسیدگی به همچو قضایا وجود دارد، اما عوامل زیادی، به ویژه عدم موجودیت راه حل های مدنی، وجود دارند که مانع دسترسی این دسته از زنان به عدالت می شوند.

در این گزارش که از سوی هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) و کمیشنری عالی حقوق بشر ملل متحد منتشر گردیده است، عواملی که زنان معروض به خشونت را در رسیدن به عدالت کمک می کند ویا از آن باز می دارند، شناسایی شده است. این گزارش تجارب انفرادی ۱۱۰ زن قربانی خشونت که خواهان تأمین عدالت از طریق نظام عدلی و قضائی و از طریق میکانیزم های غیر عدلی، بشمول میانجیگری بین ماه های آگست سال ۲۰۱۴ و فبروری سال ۲۰۱۵ در سراسر کشور گردیده بودند را بازتاب می دهد.

اکثریت قضایای شامل این گزارش جهت حل و فصل به میانجیگری محول گردیده و صرف پنج درصد قضایای حل و فصل شده منجر به تعقیب عدلی جزایی و تعیین مجازات برای عاملین آن گردیده است.

آقای ایوان شیمونویچ، معاون سرمنشی ملل متحد در امور حقوق بشر گفت: "زنانیکه با ایشان مصاحبه شد، اظهار داشتند که آنها از طریق میانجیگری خواهان رسیده گی به قضایای خشونت در برابرشان جهت تأمین محافظت شان شدند. اما تجارب آنها نیز نشان می دهد که میانجیگری باید تقویت گردد تا منظم تر گردیده از معیار های بلندتری برخوردار گردد."

عواملی که زنان را وا داشته است تا میانجیگری را برای حل و فصل قضایای شان ترجیح دهند، موجودیت نارسائی ها در نظام عدلی و قضایی، بشمول فساد اداری، سوی استفاده از صلاحیت وظيفوی، عدم مسلکی بودن مسئولین و همچنان فشار های فرهنگی و خانواده گی میباشد.

گزارش همچنان دریافته است که اکثریت زنان بیشتر در پی دست یافتن به یک راه حل حقوقی مانند اخذ طلاق، توافق در مورد سرپرستی، و یا زنده گی در یک فضای امن بوده اند تا تلاش برای وضع مجازات جزایی بالای عاملین خشونت زیرا آنها از پیامد های منفی اقتصادی و اجتماعی تعزیرات جزایی که ممکن است بالای زنان و خانواده های شان ببار آورد، در هراس بودند.

گزارش تذکر میدهد که چارچوب حقوقی موجود و پروسه رسیده گی از سوی محاکم در افغانستان گزینه های محدودی را برای زنان فراهم میسازد، چون تمرکز آنها بیشتر روی وضع جزا بالای عاملین میباشد و در چارچوب حقوقی موجود هیچ نوع احکامی قانونی برای کسب راه حل های مدنی ویا حکم محکمه جهت بازداشتن عامل خشونت، وجود ندارد.

در گزارش نیز تأکید شده است که وابستگی اقتصادی زنان، ضمانت های ضعیف حقوقی در مورد حفظ دارائی ها و سایر حقوق شان از عوامل عمده ای است که مانع اتخاذ اقدام از سوی زنان قربانی خشونت علیه عاملین خشونت شده است. بطور مثال، زنی که از

خشونت به مقامات شکایت میکند و مجبور میشود که خانه همسرش را که متعلق به شوهرش است ترک کند، اکثراً هیچ جای دیگری برای رفتن ندارد.

آقای شیمونویچ در جریان بازدید رسمی اش از افغانستان افزود: "نظریات و نگرانی هایی که زنان از طریق این گزارش ابراز نموده اند باید روی اصلاحات در پالیسی ها و نهاد ها اثر گذار واقع شوند تا زنان را مورد محافظت قرار داده و زمینه دسترسی آنان به عدالت را بهبود بخشد."

در این گزارش پیشنهاد شده است که حکومت افغانستان باید در قوانین، پالیسی ها و نهاد ها اصلاحاتی به میان آورد تا آنکه از زنان افغان که در معرض خشونت قرار دارند را بهتر محافظت نماید. این اصلاحات شامل توسعه بخشیدن راه حل های موجود مدنی، تقویت ظرفیت سیستم عدالت جزایی جهت محافظت قربانیان خشونت، تصویب معیارهای یکسان برای همه میکانیزم های عدلی جهت استفاده مؤثر از میانجیگری و تطبیق قانون سال ۲۰۰۹ منع خشونت علیه زنان میباشد. در گزارش همچنان پیشنهاد شده است که کارمندان اعم از ذکور و اناث استخدام و آموزش ببینند تا آنها بتوانند با قربانیان خشونت بطور مسلکی، عزتمند، حساس و احترامانه رفتار نمایند.

آقای نیکولاس هیس، نماینده خاص سرمنشی ملل متحد و رئیس دفتر هیئت نماینده گی سیاسی ملل متحد در افغانستان (یوناما) گفت: "همانطوریکه تقاضا برای دسترسی به عدالت از طریق میانجیگری در افغانستان افزایش می یابد، حکومت باید اطمینان حاصل کند که استفاده از میانجیگری حقوق قربانیان را بطور کامل مورد محافظت قرار می دهد. میانجیگری قضایای خشونت علیه زنان مستلزم حمایت و نظارت است تا اطمینان حاصل شود که این روند مطابق به اصول رضایت، مصئونیت، بیطرفی و همه شمول بودن صورت می گیرد."

وی تأکید نمود که جرایم سنگین خشونت علیه زنان از طریق میانجی گری نه، بلکه باید از طریق نظام عدالت جزایی در مطابقت به قوانین نافذ افغانستان و مکلفیت های این کشور نسبت به حقوق بشر بین المللی مورد رسیده گی قرار گیرند.

* گزارش مکمل تحت عنوان "عدالت از نگاه زنان افغان: قضایای خشونت علیه زنان که از طریق میانجیگری و فیصله محاکم مورد رسیدگی قرار گرفته اند" در وبسایت یوناما و کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر در:

http://www.ohchr.org/Documents/Countries/AF/UNAMA_Afghan_Women15April2015.docx

بدمتس قرار دارد.

برای معلومات بیشتر و درخواست برای مصاحبه، با ما به تماس شوید:

کابل: دومینیک میدلی (Dominic Medley) (+93 79 000 6386) / medleyd@un.org

ژنیو: روینا شمدهسانی (rshamdasani@ohchr.org) / (+41 22 917 9769)

و یا سیلی پویلی (cpouilly@ohchr.org) / (+41 22 917 9310) Cécile Pouilly

* * *